

6. Část

Úvaha de lege ferenda

Jak již bylo řečeno, přijetí nové právní úpravy je velmi žádoucí. Bude třeba se vrátit k reglementačnímu systému. Reglementace u nás v 19. a na počátku 20. století nebyla nijak zvlášť úspěšná, viz její studie v části čtvrté. Ideální úprava prostituce ovšem neexistuje, resp. dosud nebyla „vynalezena“.

Zkušenosti s abolicí ukázaly, že tento systém neumožňuje prostituci nijak pozitivně regulovat. Skutečnost je pak úplně v rozporu s tím co je v zákoně, resp. je jiná, než by měla podle zákona být. Tak podle aboličního zákona jsou sice nevěstince zrušeny, ale například v našem hlavním městě je jich možné vidět bezpočet. Skrývají se za eufemistické názvy jako například erotické salony, nebo nightcluby, apod. Prostitutky samy se označují za „erosenky“. Stávající právní úprava je odrazem pokrytectví, se kterým se k tomuto problému po desítky let přistupuje. Abolice naprosto selhává i v boji proti pohlavním nemocem, svědčí o tom mimo jiné statistiky, které uvádím v příloze.

Znovuzavedení reglementace bude úspěšné, jen pokud se orgány veřejné moci poučí z chyb a omylů, které při aplikaci tohoto systému vznikaly. To bude znamenat především dokonalou kontrolu dodržování podmínek a omezení stanovených pro výkon tohoto povolání, a dále vymezení těchto podmínek tak, aby jednání v rozporu se zákonem bylo demotivující, zejména stanovením přísných sankcí za jednání v rozporu s ním.

Ve věci příští budoucí reglementační úpravy je možné a žádoucí se inspirovat úpravami v Rakousku a Holandsku, kde je systém reglementace velmi kvalitní, viz výše. Nová zákonná úprava bude muset zejména:

1. Zavést systém, kdy by prostituce mohla být vykonávána jen na základě zvláštního povolení k provozování činnosti, které vystaví příslušná instituce na základě osobní žádosti, součástí této žádosti by mělo být i potvrzení o tom, že

žadatel/ka netrpí žádnou sexuálně přenosnou nebo jinou závažnou infekční nemocí.

2. Určit orgán /orgány, které budou dodržování podmínek stanovených zákonem kontrolovat.
3. Zavést místní a časová omezení pro provozování prostituce z důvodu ochrany veřejného pořádku. Případně stanovit orgány, které budou oprávněny toto vymezit a stanovit na základě aktů veřejné správy.
4. Zavést povinné zdravotní kontroly a zdravotní průkazy osob provozující prostituci, které by byly povinny předkládat zákazníkům a kontrolním orgánům.
5. Vymezit, zda prostituce bude živností a jako taková podléhat režimu živnostenského zákona. Podle mého názoru s ohledem na specifika, které s sebou provozování prostituce nese, by bylo lepší ji z režimu tohoto zákona vyloučit.
6. Určit způsob stanovení zdanění osoby provozující prostituci, vyřešit problém kontroly jejich příjmů a jak budou daně z těchto příjmů dosaženy. Postačí zřejmě odkaz na úpravu ve zvláštních zákonech.
7. Nově upravit systém sankcí, které mohou být uloženy za porušení podmínek stanovených zákonem. Mohlo by se jednat o možnost odejmutí licence, příp. odstupňovat druhy sankcí.
8. Stanovit minimální věkové hranice pro provozování prostituce(18 let), přičemž zákaz prostituce se musí vztahovat i na některé další osoby, např. těhotné ženy, osoby nemající plnou způsobilost k právním úkonům, apod.
9. Bude nutné zvolit liberální přístup k otázce zřizování a provozování nevěstinců. Rozhodovací pravomoc by měla být svěřena do kompetence obcí a tím obcím umožnit, aby regulovaly počet veřejných domů, jejich umístění, apod. Liberální přístup v této věci bude znamenat nutné změny v oblasti trestního práva. Bude nutné nově vymezit skutkovou podstatu trestného činu kuplířství, neboť ta umožňuje postihnout fungování jakéhokoli nevěstince. Legální fungování veřejných domů je třeba umožnit a stíhat podle trestního zákona by bylo možné jen jevy nežádoucí, jako například vykořisťování ze strany majitelů nevěstinců, příp. provoz nelegálního nevěstince. Důležité také bude upravit vztah provozovatele nevěstince a osob, které v nevěstinci nabízejí sexuální služby.

10. Přijetí nové zákonné úpravy, jež by odpovídala výše zmíněným tezím, samozřejmě předpokládá vypořádání se s vázaností České republiky s Úmluvou.

Závěrem této úvahy a celé mojí práce bych rád vyzdvihнул skutečnost, že právní normou (její aplikací) není možné vyřešit všechno. O tom dobře vypovídá historicko - právní rozbor, který je jednou z částí této práce. Dokonalá právní úprava dosud nebyla „vynalezena“ a je na místě pochybovat o tom, zda se to kdy podaří. Proto je velmi důležitý i „nelegislativní“ aspekt tohoto problému. Významnou roli při poskytování pomoci prostitutkám (prevence sexuálně přenosných onemocnění, sociální práce mezi prostituujícími se osobami, ochrana prostitutek před vykořisťováním ze strany jejich „ochránců – pasáků“) plní různé nevládní organizace. Jedná se například o sdružení „Rozkoš bez rizika“, které je především organizací poskytující zdravotní pomoc osobám provozujícím prostituci. Činnost podobných organizací je velmi záslužná a díky jejich „neoficiální“ povaze k nim mají osoby provozující prostituci skutečnou důvěru. Také proto hrají nevládní organizace v oblasti prostituce velmi důležitou roli a stát by měl v rámci svých dotačních programů tyto subjekty podporovat.

Otázku ochrany prostitutek by dobře vyřešilo i založení organizace samotných osob provozujících prostituci, jež by chránila jejich zájmy, například při vyjednávání s majiteli nevěstinců, při vyjednávání se státními orgány, apod. Z historie jsou známé případy, kdy prostitutky byly organizovány v cechu, viz výše v části čtvrté. V současné době, při neexistenci pozitivní právní úpravy, je ale založení podobných organizací jen těžko představitelné.

Jisté je, že prostituci vytváří poptávka po ní. Z tohoto důvodu je nutné se zaměřit na zákazníky tak, aby se orientovali na poskytování opravdu kvalitních služeb s co nejmenším zdravotním rizikem. Je třeba nepřetržitě informovat o nebezpečích, jež s sebou prostituce nese, zejména informovat o rizicích zdravotních a bezpečnostních.